

Doniyor kitobi — Sakson sakkizinchi qism

Soxta So'nggi Yomg'irni Fosh Etish: 2001-yil 11-sentabrdan Boshlangan Bashoratli Sayohat

Jeff Pippenger

2024-02-21

Farishta tushib kelganida boshlanadigan sinov jarayoni, kitobni farishtaning qo'ldan olib, uni yeyish yoki yemaylik sinovi bilan ifodalanadi. Xabarni yeyishni tanlaganlar esa keyinchalik, yeyishdan bosh tortgan guruh ortda qoldirilgan holda, bir umidsizlikka duchor bo'lish uchun taqdir etilgan edilar. Yeyilishi lozim bo'lgan kichik kitob, avval "oxirzamonda" — yo 1798-yilda, yo 1989-yilda — muhrdan yechilgan xabarning "bilimning ortishi"ni ifodalar edi; so'ngra esa u o'sha paytda tirik bo'lgan avlodni oshirilgan bilim nuriga nisbatan javobgar tutadigan bir xabar sifatida keyinroq rasmiylashtirildi. Har ikkala tarixda ham, Islom haqidagi bashorat amalga oshgach, farishtaning qo'lidagi yeyilishi kerak bo'lgan xabar yo qabul qilindi, yo rad etildi. Agar kitob bilan ifodalangan xabar rad etilsa, bunday qilganlar va hanuz o'zlarini Xudoning tanlanganlari deb da'vo qilishni saqlab qolishga intilayotganlar, qalbaki so'nggi yomg'ir xabarini ishlab chiqishga majbur bo'ladilar.

2001-yil 11-sentyabrda Adventizm avlodlarining o'tmishdagi isyonlari yana sinov masalalariga aylanirildi. Xabaquq kitobining ikkinchi bobi unda ifodalangan bashoratli tarixda yuz beradigan bir munozarani aniqlab beradi; bu esa o'n bokira haqidagi masalga parallel bo'lgan bashoratli chiziqdur. Qo'riqchi o'n bokira haqidagi masal tarixida nima deb javob berishini so'raganida, unga: "Vahiyi yoz, uni lavhalar ustiga ravshan qilib bayon et", deb amr qilindi. Millerchilar tarixining qo'riqchilari 1842-yilda 1843 jadvalini tayyorladilar va uning tayyorlanishi bir yo'l-belgisiga aylandi. Oxirida so'zlashi kerak bo'lgan narsa Xabaquqning ikkinchi bobidagi "vahiy" edi; u lavhalar ustiga ravshan qilib bayon etilgan edi.

2001-yil 11-sentabrdan ko'p o'tmay, uchinchi voyga oid Islomning faoliyatini anglaganlar Yeremiyoning "qadimgi yo'llari"ga qaytishga va ularda yurishga yetaklandilar. O'sha "qadimgi yo'llar" Vahiy kitobining sakkizinchi bobi, o'n uchinchi oyatidagi uch voy Islomning bashoratli rolini ifodalashini ko'rsatdi. Shundan so'ng darhol, Future for America Habakkuk kitobining ikkinchi bobidagi ikki jadvalni qayta nashr eta boshladi; Millerchilar tarixidagi ayni shu parallel nuqtada bu ikki jadval yo'l belgisi sifatida ilgari surilgan edi, bu esa 1842-yilda 1843-yil jadvalining tayyorlanishi orqali ifodalangan edi.

"1842-yil may oyida Boston [Massachusetts] shahrida Umumiy Konferensiya chaqirildi. Ushbu yig'ilishning ochilishida Haverhilllik birodarlar Charlz Fitch va Apollos Hale Doniyor va Yuhanning matoga chizilgan, o'z ichiga bashoratli sonlarni olgan hamda ularning amalga oshganini ko'rsatadigan tasviriy bashoratlarni taqdim etdilar. Birodar Fitch Konferensiya oldida o'z jadvali asosida izoh berar ekan, bu bashoratlarni tekshirib chiqayotib, agar shu yerda taqdim etilganiga o'xshash biror narsa tayyorlay olsa, bu mavzuni soddalashtirishi va uni tinglovchilar oldida bayon etishni osonlashtirishi haqida o'ylaganini aytdi. Yo'limizda yanada

ko‘proq nur bor edi. Bu birodarlar Rabbiy Habakkukka 2 468 yil avval vahiyda ko‘rsatgan ishni qilayotgan edilar; U shunday degan edi: ‘Vahiyini yoz va uni lavhalar ustida ravshan qilgin, toki uni o‘qigan kishi yugurib borsin. Chunki vahiy hali belgilangan vaqt uchundir.’ Habakkuk 2:2.”

“Bu mavzu yuzasidan bir oz muhokamadan so‘ng, ushbu nusxaga o‘xshash uch yuztasini litografiya usulida ko‘paytirish bir ovozdan ma‘qullandi va bu tez orada amalga oshirildi. Ular ‘43-jadvallar’ deb ataldi. Bu juda muhim Konferensiya edi.” Joseph Batesning Avtobiografiyasi, 263.

“‘Asl imon’ ustida turgan Ikkinchi Kelish voizlari va nashrlarining yakdil guvohligi shundan iborat ediki, jadvalning nashr etilishi Habakkuk 2:2, 3 ning amalga oshishi edi. Agar jadval bashorat mavzusi bo‘lgan bo‘lsa (va buni inkor etuvchilar asl imonni tark etadilar), unda bundan 2300 kunni sanash uchun miloddan avvalgi 457-yil boshlang‘ich yil bo‘lishi kelib chiqadi. 1843-yilning birinchi bo‘lib e‘lon qilingan vaqt bo‘lishi zarur edi, toki ‘vahiy’ ‘kechiksa’, ya‘ni kechikish vaqti bo‘lsin; ana shu vaqt ichida bokira qizlar guruhi, Yarim Tundagi Nido bilan uyg‘otilishlaridan sal oldin, vaqt haqidagi buyuk mavzu ustida mudrab, uxlab qolishi kerak edi.” James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, I jild, 2-son.

“Endi bizning tariximiz shuni ko‘rsatadiki, William Miller bilan bir xil xronologik jadvallardan ta‘lim bergan yuzlab kishilar bor edi, ularning barchasi bir xil qolipda edi. O‘shanda xabarning yagonaligi bitta mavzu atrofida jam bo‘lgan edi — Rabbimiz Iso Masihning ma‘lum bir vaqtda, 1844-yilda kelishi.” Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

1843 va 1850 jadvallarining 2001-yil 11-sentabrdan keyingi bevosita tarixda qayta nashr etilishi, 1843 jadvalining 1842-yilda nashr qilinishi kabi, Xabaquqning ikkinchi bobining bajo bo‘lishi edi. Jadvallarning tayyorlanishi Xabaquq ikkinchi bobining rivoyatining bir qismidir va bu sodir bo‘lishi kerak edi. 2001-yil 11-sentabrda, Eremiyoning “qadimiy yo‘llari”ga qaytishni rad etgan o‘sha Laodikiyalik Adventistlar tomonidan 1863-yildagi isyon yana takrorlandi.

“Dushman birodarlarimiz va opa-singillarimizning ongini shu oxirgi kunlarda turishga tayyorlangan bir xalqni tayyorlash ishidan chalg‘itishga urinmoqda. Uning safsatalari onglarni ayni soatning xavf-xatarlari va burchlaridan chetga burishga qaratilgandir. Ular Masih O‘z xalqiga berish uchun osmondan Yuhannoga keltirgan nurni arzimas qiymatli deb baholaydilar. Ular bizning oldimizda turgan voqealar alohida e‘tibor qaratishga yetarli darajada muhim emas, deb ta‘lim beradilar. Ular samoviy manbadan kelgan haqiqatni kuchsizlantiradilar va Xudoning xalqini o‘zlarining o‘tgan tajribasidan mahrum qilib, uning o‘rniga soxta ilmni beradilar. ‘Egamiz shunday deydi: Yo‘llarda turingiz, ko‘ringiz va qadimgi so‘qmoqlar haqida so‘rangiz: yaxshi yo‘l qayerda ekanini bilib, o‘sha yo‘ldan yuringiz.’ [Yeremiyo 6:16.]”

“Hech kim imonimizning poydevorlarini—ishimizning boshida, Kalomni ibodat ila tadqiq etish va vahiy orqali qo‘yilgan poydevorlarni—yulib tashlashga urinmasin. Shu poydevorlar ustiga biz ellik yildan ortiq vaqt davomida bino qilib kelmoqdamiz. Ba‘zilar o‘zlari yangi yo‘l topganlarini, qo‘yilgan poydevordan ham mustahkamrog‘ini qo‘ya olishlarini faraz qilishlari mumkin; ammo bu buyuk aldanishdir. ‘Hech kim qo‘yilgandan boshqa bir poydevor qo‘ya

olmaydi.’ [1 Korinfliklarga 3:11.] O‘tmishda ko‘plar yangi bir imon qurishga, yangi tamoyillar o‘rnatishga kirishgan edilar; ammo ularning binosi qancha vaqt turdi? U tez orada qulab tushdi; chunki u Qoya ustiga asoslanmagan edi.” Guvohliklar, 8-jild, 296, 297.

Yeremiyo shuni ayon qiladiki, “qadimiy yo‘llarda” yurish — “orom”ni topishdir, va bu orom “kechki yomg‘ir”dir; u xalqlar g‘azabga kelgan paytda, ya’ni 2001-yil 11-sentabr kuni, Nyu-York shahrining ulkan binolari qulaganida boshlangan. Shundan so‘ng xabarni qabul qilganlar, “vahiyni yozib qo‘y va uni ravshan etib bayon qil”, deb buyurilgan Habakkukning soqchilari bo‘ldilar. Yeremiyo ayni shu soqchilarni “orom” davrida, ya’ni “kechki yomg‘ir” paytida ko‘rsatadi.

Egamiz shunday deydi: Yo‘llar ustida turinglar, qaranglar va qadimiy so‘qmoqlarni surishtiringlar, qani o‘sha yaxshi yo‘l, o‘sha yo‘ldan yuringlar, shunda jonlaringiz uchun orom topasizlar. Ammo ular: “Biz o‘sha yo‘ldan yurmaymiz”, dedilar. Yana Men ustingizga soqchilarni qo‘ydim va dedim: “Karnay ovozigga quloq solinglar”. Ammo ular: “Biz quloq solmaymiz”, dedilar. Yeremiyo 6:16, 17.

Ular chalishi lozim bo‘lgan karnay Millerchilar tarixidagi ikkinchi voyga oid oltinchi karnaydir, va oxirgi kunlarda u uchinchi voyga oid yettinchi karnaydir. Yeremiyoning soqchilari bo‘lgan Xabaquqning soqchilari 1888-yildagi isyonda rad etilgan ogohlantirish xabarini chaladilar. 1888-yilda rad etilgan oltinchi karnay Laodikiya jamoatiga qaratilgan xabar edi.

“A. T. Jones va E. J. Waggoner orqali bizga berilgan xabar — bu Laodikeya jamoatiga yuborilgan Xudoning xabaridir; haqiqatga ishonishini da’vo qilib, ammo Xudo ato etgan nurlarni boshqalarga aks ettirmaydigan har qanday kishining holiga voy bo‘lsin.” The 1888 Materials, 1053.

1888-yildagi yettinchi karnay xabari ilk bor 1856-yilda Laodikeyaga yangradi, so‘ngra Laodikeya xabari “yetti vaqt”ning tobora ortib borayotgan nuri doirasiga joylashtirildi. 2001-yil 11-sentabrda Yeremiyoning qadimiy yo‘llariga qaytish va keyingi yomg‘ir xabarini olish maqsadida o‘sha yo‘llarda yurish haqidagi da’vat, Laodikeyaga yo‘llangan xabar sifatida ifodalangan yettinchi Karnayning ogohlantiruvchi xabarini hamda poydevorlarning timsoli bo‘lgan “yetti vaqt”ni o‘z ichiga olgan edi.

Pavlusning yozuvlarida kuchli adashishga sabab bo‘ladigan bashoratda ko‘rsatilgan “yolg‘on” 1931-yilda, payg‘ambar ayolning vafotidan o‘n olti yil o‘tib, Laodikiya Adventizmning uchinchi avlodiga kiritildi. Uchinchi avlodga kirib kelgan bu “yolg‘on” bashoratan “Tammuz uchun yig‘layotgan ayollar” sifatida ifodalangan davrda joylashgan bo‘lib, shu bois u soxta keyingi yomg‘ir xabari bilan bog‘liqdir.

“Yolg‘on”ning qanday yoyilgani tafsilotlari ham, oxirzamon bashoratidagi “yolg‘on”ning bashoratiy roli ham anglab yetilishi lozim. Keyingi yomg‘ir davrida, ya’ni bir yuz qirq to‘rt mingning muhrlanish davrida, Quddus ustidan hukmronlik qiluvchi masxarachi kishilar Adventizmning uchinchi avlodida Hizqiyol sakkizinchi bobdagi “Tammuz uchun yig‘layotgan ayollar” orqali tasvirlanganidek, soxta keyingi yomg‘ir xabarini yaratdilar. Ularning soxta keyingi yomg‘ir xabari, shuningdek, Hizqiyol tomonidan soxta poydevor, soxta himoya devori va soxta tinchlik hamda osoyishtalik xabari sifatida ham tasvirlangan.

Sizlar behuda vahiy ko‘rmaganmisizlar va yolg‘on fol aytmaganmisizlar? Holbuki, sizlar: “Egamiz shunday deydi”, deysizlar, vaholanki Men gapirmaganman. Shuning uchun Rabbiy Egamiz shunday deydi: Sizlar behudalikni gapirib, yolg‘onni ko‘rganingiz uchun, mana, Men sizlarga qarshiman, deydi Rabbiy Egamiz. Mening qo‘lim behuda vahiy ko‘ruvchi va yolg‘on fol aytuvchi payg‘ambarlar ustiga bo‘ladi: ular Mening xalqim majlisida bo‘lmaydilar, Isroil xonadonining ro‘yxatiga yozilmaydilar, Isroil yurtiga kirmaydilar; va sizlar Men Rabbiy Egam ekanimni bilib olasizlar. Chunki, ha, aynan shuning uchun ular Mening xalqimni aldadilar, “Tinchlik”, dedilar, holbuki tinchlik yo‘q edi; va biri devor qurganda, mana, boshqalar uni pishirilmagan loy bilan suvab qo‘ydilar. Pishirilmagan loy bilan suvayotganlarga ayt: u qulaydi; seldek jala yog‘adi; va sizlar, ey ulkan do‘l toshlari, yog‘asizlar; hamda bo‘ronli shamol uni yorib tashlaydi. Mana, devor qulaganida sizlarga: “Uni suvagan suvoq qani?” deb aytilmaydimi? Shuning uchun Rabbiy Egamiz shunday deydi: Men g‘azabimda uni bo‘ronli shamol bilan yorib tashlayman; qahrimda seldek jala yog‘adi, va g‘azabimda uni yo‘q qilish uchun ulkan do‘l toshlari yog‘adi. Shunday qilib, sizlar pishirilmagan loy bilan suvagan devorni Men buzib tashlayman, uni yer bilan yakson qilaman, shunda uning poydevori ochilib qoladi; u qulaydi, va sizlar uning o‘rtasida halok bo‘lasizlar. Shunda Men Rabbiy ekanimni bilib olasizlar. Shunday qilib Men g‘azabimni devor ustida ham, uni pishirilmagan loy bilan suvaganlar ustida ham ado etaman va sizlarga aytaman: “Devor endi yo‘q, uni suvaganlar ham yo‘qdir”; ya‘ni Quddus haqida bashorat qilib, unga tinchlik vahiylarini ko‘ruvchi, holbuki tinchlik yo‘q bo‘lgan Isroil payg‘ambarlaridir, deydi Rabbiy Egamiz. Hizqiyol 13:7–16.

Ishayo kitobining yigirma sakkizinchi va yigirma to‘qqizinchi boblarida Quddusdagi masxarachi kishilar panoh topgan yolg‘on va soxtalik oxir-oqibat “toshqin qamchi” tomonidan hukm qilinib, yo‘q qilinadi.

Hukmni ham o‘lchov ipiga, solihlikni esa shoqulga qo‘yaman; do‘l yolg‘on panohini supurib ketadi, suvlar esa yashirin joyni bosib ketadi. O‘lim bilan tuzgan ahdingiz bekor qilinadi, do‘zax bilan qilgan kelishuvingiz esa turmaydi; toshib keluvchi qamchi o‘tib ketganida, sizlar uning ostida toptalib qolasizlar. Ishayo 28:17, 18.

Ishayoning “toshqin qamchisi” Hizqiyolning “toshqin yomg‘iri”dir; u “yolg‘on fol ochganlar” ustiga, “behuda vahiy”ni taqdim etishlari va “Rabbiy aytdi” deb da‘vo qilishlari tufayli keltiriladi, holbuki Rabbiy “gapirmagan” edi. Qadimgi kishilar pana topib yashirinishadigan “yolg‘on” ular Rabbiy aytgan deb da‘vo qiladigan narsa sifatida tasvirlanadi, demak u Xudoning Kalomi haqidagi “yolg‘on”dir. Yoki ular Xudoning Kalomidagi bir ta‘limotni xato deb belgilaganlar, yoxud Muqaddas Kitobdagi bir ta‘limot yuzasidan o‘z tushunchalariga Xudo yo‘llanma berganini (Xudo gapirganini) yanglish ravishda da‘vo qilganlar.

1931-yilda paydo bo‘lgan “yolg‘on” shundan iborat ediki, go‘yoki Sister White Doniyor kitobidagi “kundalik” haqidagi soxta qarashni ma‘qullagan emish. “Kundalik” Masihning ma‘baddagi xizmatini ifodalaydi, degan bu soxta qarash esa bir “yolg‘on”ga asoslangan edi; o‘sha “yolg‘on”ga ko‘ra, 1910-yilda Ellen White A. G. Daniellsga, o‘zining bunga zid bo‘lgan aniq yozma so‘zlariga qaramay, uning va Prescottning “kundalik” Masihning ma‘baddagi xizmatini ifodalaydi, degan qarashi aslida to‘g‘ri ekanini bildirgan emish.

O'sha paytda (1931 yilda) Laodikeiyachi Adventizm ichida qaror topgan "kundalik" haqidagi soxta qarash, Hizqiyol "tinchlik va xotirjamlik" deb ta'riflagan xabarni qurishda foydalanilgan ilohiy asosga aylandi. Soxta poydevorni qo'llab-quvvatlash uchun ishlatiladigan turli dalillar Miller o'z tushida ko'rgan turli qalbaki tangalar va javohirlardir. Tushining oxiriga kelib, uning asl javohirlari butunlay qalbaki va axlat bilan qoplanadi; axlat hamda qalbaki javohirlar va tangalar esa "kundalik" Masihning ma'baddagi xizmati ekanini da'vo qilgan ularning poydevoriy xatosiga asoslangan xabarni ifodalaydi.

Hizqiyolning ushbu parchasida axlat va soxta javohirlar "devor" sifatida tasvirlanadi; u shunday zaif qorishma bilan qurilganki, "bo'ronli shamol" yoki "toshqin yomg'ir"ning bosimiga bardosh bera olmaydi.

Yahudodan bo'lgan, Yeribomni koyigan itoatsiz payg'ambar oxir-oqibat "eshak" bilan "sher" orasida halok bo'ldi. Sher Bobilni, eshak esa Islomni ifodalaydi. Laodikyalik Adventizm ko'ra olmaydigan, itoatsiz payg'ambarning o'limi orqali ifodalangan bu ikki ta'limot papalikning xabari (sher) va uchinchi Voyning Islom xabaridir (eshak).

Hizqiyolning "bo'ronli shamoli" yigirma yettinchi bobdagi "sharq shamoli kuni"da "to'xtatilgan qattiq shamol" haqidagi Ishayoning so'zlarining ramzidir. Hizqiyolning "bo'ronli shamoli" yana Vahiy kitobining yettinchi bobidagi, Xudoning xizmatkorlari muhrlanmaguncha ushlab turiladigan "to'rt shamol"dir. Hizqiyolning "bo'ronli shamoli" o'ttiz yettinchi bobdagi "to'rt shamol"dan kelgan uning xabaridir; bu xabar quruq o'lik suyaklarni qudratli bir lashkar sifatida hayotga keltiradi. "Pishitilmagan qorishma bilan qurilgan devor"ni qulatadigan Hizqiyolning "bo'ronli shamoli" uchinchi Voyning kechgi yomg'ir xabaridir.

Hizqiyolning "quyilib yog'uvchi jala"si papalikning ramzidir; aniqrog'i, u Amerika Qo'shma Shtatlarida yaqin orada keladigan Yakshanba qonuni bilan boshlanadigan Yakshanba qonuni inqirozi davrining ramzidir. Yahudodan bo'lgan itoatsiz payg'ambar, eshak bilan sher orasida halok bo'lgan o'sha payg'ambar, 2001-yil 11-sentabrda eshakning (uchinchi voy) kelishi bilan va yaqin orada keladigan Yakshanba qonuni (sher) oralig'ida sodir bo'ladigan Laodikyalik adventizmning o'limini ifoda etgan. Laodikyalik adventizmning o'limi 2001-yil 11-sentabrda xalqlar g'azablangan, ammo jilovlab turilgan paytda boshlangan yuz qirq to'rt ming kishining muhrlanishi davomida yuz beradi va yaqin orada keladigan Yakshanba qonunida yakunlanadi. Ularning o'limi, itoatsiz payg'ambar misolida ko'rsatilganidek, murtad protestantizm metodologiyasiga qaytganliklari sababli yuzaga keladi, holbuki ularga "masxarachilar yig'ini"ga hech qachon qaytmaslik to'g'risida bevosita ogohlantirish berilgan edi.

Ularning o'limi yuz qirq to'rt ming kishining muhrlanishi tarixida sodir bo'ladi. Xudoning xalqi muhrlanishi bilanoq, halok qiluvchi farishtalar o'z ishini boshlaydilar. 2001-yil 11-sentabrdan to yaqinda kelajak Yakshanba qonunigacha tiriklarning hukmi Xudoning jamoatida amalga oshiriladi, chunki hukm Quddusda boshlanadi va u xalqning qo'riqchilari bo'lishi kerak bo'lgan, ammo to'rt avlod davomida o'z mas'uliyatlarini tark etgan qadimgi oqsoqollardan boshlanadi. O'sha davrda muhrni qabul qilganlar xalqlarga ko'tariladigan bayroqdir. Ular yaqinda kelajak Yakshanba qonunidan oldin muhrlanadilar, chunki Xudoning boshqa suruvi ogohlantirilishining

yagona yo‘li — Yakshanba qonuni inqirozi paytida Xudoning muhriga ega bo‘lgan erkaklar va ayollarni ko‘rishidir.

“Muqaddas Ruhning ishi dunyoni gunoh, solihlik va hukm haqida ishontirishdir. Dunyo faqat haqiqatga ishonuvchilarning haqiqat orqali muqaddas qilinganini, yuksak va muqaddas tamoyillar asosida harakat qilayotganini, Xudoning amrlarini bajaruvchilar bilan ularni oyoq osti qiluvchilar o‘rtasidagi ajratuvchi chiziqni yuksak va ulug‘ ma’noda namoyon etayotganini ko‘rish orqali ogohlantirilishi mumkin. Ruhning muqaddas qilishi Xudoning muhriga ega bo‘lganlar bilan soxta dam olish kunini tutuvchilar o‘rtasidagi farqni yaqqol ko‘rsatadi. Sinov kelganda, mahluqning tamg‘asi nima ekani ravshan namoyon bo‘ladi. Bu — yakshanba kunini tutishdir. Haqiqatni eshitganidan keyin ham bu kunni muqaddas deb bilishda davom etuvchilar zamonlar va qonunlarni o‘zgartirishni o‘ylagan gunoh odami imzosini ko‘taradilar.” Bible Training School, December 1, 1903.

Laodikeya adventizmining o‘limi 2001-yil 11-sentabrda tomchilay boshlagan keyingi yomg‘ir tarixida amalga oshadi va yaqinda keladigan Yakshanba qonuni paytida, Xudo abadiylik uchun muhrlangan bir xalqni o‘rnatib, so‘ng uni bayroq sifatida yuksaltirganda, u o‘lchovsiz to‘kiladi.

O‘sha davrda, Laodikiyachi adventizm ichida hayvonning tamg‘asini qabul qilishga tayyorlanayotgan va uni qabul qiladiganlar Hizqiyol kitobining sakkizinchi bobida quyoshga sajda qilayotgan yigirma besh kishi orqali ifodalanadi. Ular Hizqiyolning soxta “tinchlik va xavfsizlik” xabarini qabul qilganlardir; bu xabar o‘sha tarixda haqiqiy soqchilar tomonidan e‘lon qilinayotgan haqiqiy oxirgi yomg‘ir xabarining qalbakilashtirilgan soxtasini ifodalaydi. O‘sha soxta oxirgi yomg‘ir xabarining poydevori Doniyor kitobidagi “kundalik” Masihning ramzi, degan ta’rifdir, holbuki u aslida Shaytonning ramzidir. Ana shu soxta asosiy e’tiqod “Quddus xalqini boshqaruvchi masxarachi kishilar” o‘zlarining suvoqsiz devorini tiklash uchun qo‘llaydigan ta’limotdir.

Masihning ramzi sifatidagi “kundalik”ning talqini tarixan 1931 yilda bir “yolg‘on” orqali joriy etildi. O‘shandan boshlab qalbaki tangalar va qimmatbaho toshlardan iborat suvoq qilinmagan devor qad ko‘tardi. O‘sha “devor” O‘z xirmonini batamom tozalash uchun kir cho‘tkali odam kelganida qulashga mahkumdir. Bu tozalash tarixning bashoratli davrida — “bo‘ronli shamol” (2001-yil 11-sentabrdagi eshak) bilan “to‘lib-toshgan jala”lar (yaqin orada keladigan Yakshanba qonunining sheri) orasidagi davrda amalga oshiriladi. O‘sha tarixda itoatsiz payg‘ambar o‘ldiriladi va Baytildagi soxta payg‘ambarning qabriga dafn etiladi. Opa White bashoratlardagi “devor”ni Xudoning qonuni deb belgilaydi.

“Bu yerda payg‘ambar haqiqat va solihlikdan umumiy yuz o‘girish davrida Xudoning saltanatining poydevori bo‘lgan tamoyillarni qayta tiklashga intilayotgan bir xalqni tasvirlaydi. Ular Xudoning qonunida hosil qilingan yoriqni tuzatuvchilardir — U O‘z tanlaganlari himoyasi uchun ularning atrofiga qo‘ygan devorni; adolat, haqiqat va poklikka oid Uning amrlariga itoat esa ular uchun abadulabad saqlov bo‘lishi kerak.”

“Payg‘ambar mutlaqo aniq ma’noli so‘zlar bilan devorni quradigan bu qoldiq xalqning o‘ziga xos ishini ko‘rsatadi. ‘Agar sen oyog‘ingni Shabbatdan, Mening muqaddas kunimda o‘z xohishingni qilishdan tiyib, Shabbatni lazzat, Egamizning muqaddas kuni, sharaflil deb

atasang; Uni ulug‘lab, o‘z yo‘llaring bilan yurmay, o‘z xohishingni izlamay, o‘z so‘zlaringni so‘zlamay hurmat qilsang: unda sen Egamizda lazzatlanursan; va Men seni yerning yuksak joylari uzra yurgizaman, otang Yoqubning merosi bilan boqaman; chunki Egamizning og‘zi shuni aytdi.’ Ishayo 58:13, 14.” Prophets and Kings, 678.

Adventizmning to‘rtinchi avlodining boshlanishi, uchinchi avlodning boshlanishida bo‘lgani kabi, bir kitobning nashr etilishi bilan belgilangan. Uchinchi avlod W. W. Prescottning The Doctrine of Christ asarining nashri bilan boshlandi, va o‘sha avlod Questions on Doctrine nashri bilan yakunlandi. The Doctrine of Christ ataylab Millerchilar payg‘ambarlik xabaridan xoli bo‘lgan bir xushxabarni taqdim etdi. Questions on Doctrine esa Masih tomonidan amalga oshiriladigan muqaddaslanish ishini inkor etgan bir xushxabarni taqdim etdi. The Doctrine of Christ payg‘ambarlik tarixining (chazon) vahiyyiga oid nurni olib tashladi, va Questions on Doctrine Masihning “zohir bo‘lishi”ga oid (Mareh) vahiyning nurini olib tashladi.

O‘sha ikki kitob orasida “Tammuz uchun yig‘layotgan ayollar” tomonidan ifodalangan soxta keyingi yomg‘ir xabari rivojlantirildi. Aynan o‘sha tarixda “1931 yilning yolg‘oni” ilgari surildi. O‘sha uchinchi avlod (jirkanchlik) Pergamosdagi uchinchi jamoatning murosasi orqali ham ifodalanadi. Uchinchi jamoatdagi murosasida ramzi ilohiyot uchun qoidalar va tibbiyot uchun qoidalar belgilab bergan dunyoviy muassasalardan akkreditatsiya olishga intilish ishini ko‘rsatadi. Haqiqatning murosaga keltirilishi aynan uchinchi avlodda amalga oshirildi; bunga buzilgan qo‘lyozmalardan tarjima qilingan Muqaddas Kitoblardan foydalanishni joriy etish va unga urg‘u berish ham kirgan edi.

1957-yilda “Questions on Doctrine” kitobi xushxabarning asosiy haqiqatiga yon berishni ifoda etdi. Bu haqiqat shundan iboratki, Iso bizni gunohdan qutqarish uchun o‘ldi, ammo bizni gunoh ichida qutqarish uchun o‘lmadi. Inson Xudoning Kalomiga itoatli bo‘la olmaydi, degan katolik va murtad protestant ta‘limoti — bu Shaytonning azaliy dalilidir. Inson Xudoning Kalomiga itoatli bo‘lishi mumkin va bo‘lishi ham shart, hatto Shayton: “albatta o‘lmaysan”, deb da‘vo qilsa ham. Insonlar gunohni yenga olmaydi, shu sababli Iso O‘zining ikkinchi kelishida ularni mo‘jizaviy tarzda itoatkor robotlarga aylantirmagunicha, Xudoning qonuniga itoatli bo‘la olmaydi, degan qulagan murtad protestant qarashi “Questions on Doctrine” kitobining ta‘limotlariga singdirilgan edi.

1957-yilda Laodikiya Adventizmining to‘rtinchi avlodi boshlandi va uning suvoqsiz devori (qonun) barpo etildi; shu tariqa, bir yuz qirq to‘rt ming kishining muhrlanish davri yakunida yigirma besh qadimgi kishining quyoshga sajda qilishiga yo‘l qo‘yadigan mantiq ta‘minlandi. Xudoning qonuniga rioya qilish imkonsiz, degan e‘tiqod bo‘lgan o‘sha suvoqsiz devor, Jamoat va Davlat o‘rtasidagi ajratish “devori” yaqin orada keladigan yakshanba qonuni bilan olib tashlanganda supurib tashlanadi. Yakshanba qonuni toshqinli yomg‘irlardir yoki Ishayo ifoda etganidek, u toshib keluvchi qamchidir; va o‘sha toshqin Amerika Qo‘shma Shtatlarida yaqin orada keladigan yakshanba qonuni bilan boshlanadi.

Qo‘shma Shtatlardagi yakshanba qonuni paytida dushman (papa) “toshqindek” (“to‘lib-toshgan qamchi”) kirib keladi, va aynan o‘sha paytda unga qarshi “bayroq” ko‘tariladi. Aynan o‘sha paytda

Laodikeyachi Adventizm “kundalik”ning soxta tatbiqi ustiga qurgan “suvalmagan devor” supurib tashlanadi.

U ularning qilmishlariga yarasha, shunga muvofiq qaytarur: dushmanlariga g‘azab, raqiblariga qasos; orollarga ham qaytim qaytarur. Shunday qilib, ular g‘arbdan Egamizning nomidan, quyosh chiqishidan esa Uning ulug‘vorligidan qo‘rqurlar. Dushman toshqinday bostirib kelganida, Egamizning Ruhi unga qarshi bayroq ko‘tarur. Va Najotkor Sionga, Yoqub ichida gunohdan qaytganlarga kelur, deydi Egamiz. Menga kelsak, ular bilan Mening ahdim shudir, deydi Egamiz: sening ustingdagi Ruhim va og‘zingga solgan so‘zlarim bundan buyon va abadulabad og‘zingdan ham, naslingning og‘zidan ham, nasling naslining og‘zidan ham ketmas, deydi Egamiz. Tur, porla; chunki nuring keldi, va Egamizning ulug‘vorligi ustingga porladi. Chunki mana, zulmat yer yuzini qoplar, quyuq qorong‘ulik xalqlarni qoplar; ammo Egamiz sening ustingda porlar, va Uning ulug‘vorligi sening ustingda zohir bo‘lur. Xalqlar sening nuringga, shohlar esa porlashingning yog‘dusiga kelurlar. Ishayo 59:18–60:3.

Xalqlar Xudoning ulug‘vorligi O‘z xalqining ustida bo‘lganida nur tomon keladilar, va bu dushman toshqin kabi bostirib kirgan paytda sodir bo‘ladi. O‘sha dushman bostirib kirganida, Xudo unga qarshi bayroqni (nishonni) ko‘taradi. G‘ayriyahudiylar javob beradigan o‘sha xalq ustida bo‘lgan Rabbiyning ulug‘vorligi — Uning fe‘l-atvoridir, va Uning fe‘l-atvori gunoh qilmaydi. Erkaklar va ayollar gunoh ustidan g‘olib chiqa olmaydi, deb o‘rgatadigan xabar soxta tinchlik va omonlik xabaridir. O‘sha xabar 2001-yil 11-sentabrda kelgan haqiqiy keyingi yomg‘ir xabari davrida e‘lon qilinadigan soxta keyingi yomg‘ir xabaridir. O‘sha soxta xabar Xudoning qonuni haqida bo‘lgan soxta xabardir, u esa “devor”dir. O‘sha soxta ta’limot Questions on Doctrine kitobida ifodalangan bo‘lib, u Laodikiya Adventizmining to‘rtinchi va yakuniy avlodining kelganini belgilagan.

2001-yil 11-sentabr kuni Laodikeyachi adventizmning to‘rtta isyoni o‘sha oxirgi avlodni ota-bobolarining gunohlari bilan sinash uchun yetib keldi. O‘sha sanada Xudo O‘z xalqini Eremiyoning qadimiy yo‘llariga qaytishga yo‘naltirdiki, ular Millerning javohirlari sifatida ifodalangan poydevoriy xabarni anglab, qabul qilsinlar. Agar ular shunday qilsalar edi, Eremiyo “orom” deb atagan keyingi yomg‘irni topar edilar. Qadimiy yo‘llarga qaytish chaqirig‘i 1863-yil isyonini keltirib chiqargan sinovning takrori edi.

2001-yil 11-sentabrda, Ishayoning “sharq kuni va qattiq shamol”i bo‘lgan kunda, “uzumzor qo‘shig‘i” Vahiy kitobining o‘n to‘rtinchi bob, uchinchi oyatida va shuningdek o‘n beshinchi bob, uchinchi oyatida Musoning va Qo‘zining qo‘shig‘ini kuylaydiganlar tomonidan kuylanishi lozim edi. O‘sha qo‘shiq — Laodikiya xabari bo‘lib, avvalgi tanlangan xalq o‘sha paytda chetlab o‘tilayotganini bildiradi, chunki Xudo o‘sha vaqtda O‘z uzumzorini uzumzordan ko‘zlangan hosilni keltiradigan erkaklar va ayollarga berish jarayonida edi. O‘sha uzumzor xabari Laodikiyaga qaratilgan xabar bo‘lib, u 1888-yildagi isyon chog‘ida Jones va Waggoner tomonidan taqdim etilgan xabar edi.

2001-yil 11-sentyabr kuni so‘nggi yomg‘ir boshlandi va Xabaquq kitobining ikkinchi bobidagi munozarada ikki lavhaning xabarini taqdim etgan bir toifa aniqlanadi; chunki ular Yeremiyoning qadimiy yo‘llariga qaytgan edilar va Ishayo “satr ustiga satr” bo‘lgan uslubiyatga ega kishilar

ustiga keltirilishini ta'riflagan "orom va tetiklik"ni qabul qilayotgan edilar. Ular qatnashgan munozara "Tammuz uchun yig'layotgan ayollar" bilan ifodalangan soxta so'nggi yomg'ir xabariga qarshi edi; bu xabar uxlab yotgan Laodikiya xalqini tinchlik va xavfsizlik xabari bilan ruhlantirardi.

"Tinchlik va omonlik" xabari erkaklar va ayollarning gunoh qilmasdan yashashi imkonsiz, deb da'vo qiladi; shu bois Xudo ularni faqat gunohlari "ichida" oqlashi mumkin va shunday qiladi, deydi. Masxara qiluvchi kishilar o'zlarining "tinchlik va omonlik" xabarini Jons va Vaggoner taqdim etgan imon orqali oqlanish haqidagi haqiqiy xabar deb da'vo qiladilar, ammo u shunday haqiqatni chetda qoldiradiki: Xudo kimni oqlasa, o'shani muqaddas ham qiladi; zero, Xudo odamlarni gunohlari ichida qutqarish uchun emas, balki gunohlaridan qutqarish uchun o'ldi.

2001-yil 11-sentyabr, bir yuz qirq to'rt ming kishining muhrlanishi davrining boshlanishini belgiladi; bu davr oxirida bir toifa Xudoning muhrini oladi — cherkovda va yurtda sodir bo'layotgan jirkanch ishlar uchun oh tortib, faryod qilayotganlar bilan ifodalangan toifa, va boshqa bir toifa esa ma'badga orqa o'girgan bo'lib, aynan o'sha yerda uchinchi farishtaning yakuniy ishi amalga oshirilmoqda, ular esa quyoshga sajda qilmoqdalar. Millerchilarning tarixi uchinchi farishta harakatining tarixini tasvirlaydi, va shu tariqa uning cho'qqisi kechgi yomg'ir xabari hamda undan yeb ko'rishni tanlaganlarda hosil qiladigan tajriba haqida bo'ladi.

Biz bu tadqiqotni keyingi maqolada davom ettiramiz.

"Oldindan shakllangan fikr-mulohazalardan voz kechishni istamaslik va bu haqiqatni qabul qilmaslik Minneapolisda Rabbimizning Vaggoner va Jons birodarlar orqali yo'llagan xabariga qarshi namoyon bo'lgan qarshilikning katta bir qismining asosida yotardi. O'sha qarshilikni qo'zg'atish orqali Shayton xalqimizdan Xudo ularga berishni qattiq orzu qilgan Muqaddas Ruhning maxsus qudratini katta darajada to'sib qo'yishga muvaffaq bo'ldi. Dushman ularning Hosil bayrami kunidan keyin havoriylar e'lon qilganidek, haqiqatni dunyoga yetkazishda ularniki bo'lishi mumkin bo'lgan samaradorlikka erishishlariga to'sqinlik qildi. Butun yer yuzini O'zining ulug'vorligi bilan yoritishi kerak bo'lgan nurga qarshilik ko'rsatildi va o'z birodarlarimizning harakati tufayli u katta darajada dunyodan yiroq tutilib qoldi." Selected Messages, 1-kitob, 235.